

Ze sborových akcí

Ne	3. 10.	9:30	bohoslužby (E. Čašková)
Ne	3. 10.	19:00	Křesťanská spiritualita – první ze setkání
Po	4. 10.	16:30	schůzka Křesťanské služby
Po	4. 10.	19:00	schůzka mládeže
Út	5. 10.	14:30	koncert pro nejen starší věkem (K. Šmídová–zpěv, J. Šaroun–klavír: Dvořák, Mahler, Puccini, Verdi, Mozart)
Út	5. 10.	19:00	biblická hodina
St	6. 10.	16:00	náboženství pro předškolní děti a konfirmandy
St	6. 10.	16:30	náboženství pro školní děti
Čt	7. 10.	17:45	schůzka učitelů nedělní školy
Ne	10. 10.	9:30	bohoslužby (E. Čašková)
Út	12. 10.	14:30	koncert (O.Kamer–soprán, P.Ester–klavír: Brahms, Britten, Debussy, Ravel, Foerster aj.)
Út	12. 10.	19:00	biblická hodina
Út	12. 10.	19:00	schůzka hospodářské komise
St	13. 10.	16:00	náboženství pro předškolní děti a konfirmandy
St	13. 10.	16:30	náboženství pro školní děti
Čt	14. 10.	19:00	schůze staršovstva
Ne	17. 10.		rodinná neděle – potáborové setkání
Ne	17. 10.	9:30	bohoslužby s VP – Děkující (E. Čašková)
Út	19. 10.	14:30	setkání starších věkem
Út	19. 10.	19:00	ekumenická biblická hodina
St	20. 10.	16:00	náboženství pro předškolní děti a konfirmandy
St	20. 10.	16:30	náboženství pro školní děti
Ne	24. 10.	9:30	bohoslužby (E. Čašková)
Út	26. 10.	14:30	setkání starších věkem
Út	26. 10.	19:00	biblická hodina
Ne	31. 10.	9:30	bohoslužby (E. Čašková)
Út	2. 11.	14:30	koncert nejen pro starší věkem (E. Rattay–violoncello, J. Dus–recitace žalmů)

Případné změny v programu po uzávěrce Hroznu lze najít na sborových webových stránkách <http://vinohrady.evangnet.cz>, které jsou pravidelně aktualizovány.

Ohlédnutí za táborem

Obsah

Napřed záchrana, potom teprve výtka	2
Evangelíky jsem si našla sama	6
Sborová solidarita I.	8
Animované biblické příběhy	13
Pozvání na biblické hodiny	15

Napřed záchrana, potom teprve výtka

Kázání bratra profesore Pavla Filipiho na Vinohradech 29.8.2010

Mt 14,22–33

Čtení Ž 69, 2–4+14–19

Mt 14:22–33 *Hned nato přiměl Ježíš učedníky, aby vstoupili na loď a jeli před ním na druhý břeh, než propustí zástupy. ²³ Když je propustil, vystoupil na horu, aby se o samotě modlil. Když nastal večer, byl tam sám. ²⁴ Loď byla daleko od země a vlny ji zmáhaly, protože vítr vál proti ní. ²⁵ K ránu šel k nim, kráčeje po moři. ²⁶ Když ho učedníci viděli kráčet po moři, vyděsili se, že je to přízrak, a křičeli strachem. ²⁷ Ježíš na ně hned promluvil a řekl jim: „Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!“ ²⁸ Petr mu odpověděl: „Pane, jsi-li to ty, poruč mi, ať přijdu k tobě po vodách!“ ²⁹ A on řekl: „Pojď!“ Petr vystoupil z lodi, vykročil na vodu a šel k Ježíšovi. ³⁰ Ale když viděl, jaký je vítr, přepadl ho strach, začal tonout a vykřikl: „Pane, zachraň mne!“ ³¹ Ježíš hned vztáhl ruku, uchopil ho a řekl mu: „Ty malověrný, proč jsi pochyboval?“ ³² Když vstoupil na loď, vítr se utišil. ³³ Ti, kdo byli na lodi, klaněli se mu a říkali: „Jistě jsi Boží Syn.“*

Kdybychom toto vyprávění četli v nějaké pohádce, nepřišlo by nám to divné. Pohádky pracují s takovými vyprávěními o různých nepřírozených nebo nadpřírozených dějích, bez problémů pracují se zázraky. Ale

my nečteme v pohádce, nýbrž v bibli. A někteří lidé z toho usuzují, že bible není nic jiného než (pěkná nebo méně pěkná) pohádka.

Ale co my si počneme s tímto druhem vyprávění, jak Ježíš chodí po vodě, po rozbouřeném jezeře? A s těmi ostatními zázraky, které Ježíš konal? My víme něco o fyzikálních zákonech, k nimž například patří, že chodit po vodě není možné. Naše myšlení se tomu brání uvěřit. Ježíšova slova, jeho podobenství, jeho kázání – to bereme, i když bychom si někdy přáli, aby Ježíš tolik nepřeháněl, ale vcelku myslím, že i pro lidi, kteří v Krista nevěří, jsou některá jeho kázání zajímavá a inspirativní.

Ale co s těmi zázraky? Dříve, než přejdeme k jednotlivostem tohoto vyprávění, chci připomenout, co vy jako bdělí čtenáři evangelií již víte: Vyprávění o Ježíšových zázracích jsou v evangeliích četná, ale všechny ty tzv. zázraky Ježíš konal ve prospěch druhých lidí: nemocných, posedlých, hladových, ustrašených. Ani jeden z těchto zázraků neučinil Pán Ježíš ve svůj vlastní prospěch: aby se prosadil, aby někoho fascinoval, aby někoho potupil, aby se zachránil – ještě před svou potupnou smrtí odmítá povolát

Boží a další. Jindy jsou zpracovány jednotlivé příběhy a Ježíšova podobenství z Nového Zákona, například Ztracený syn, Odpusť nám naše viny, Král se stal sluhou, Milosrdný Samaritán, Lazar žije, Postavený na skále a další. Některé části jsou pak věnovány i konkrétním osobnostem, kupř. Saul z Tarzu a Pavlova služba. Především v těchto částech je v klíčových momentech používána přesná citace z Bible, v českém jazyce podle Ekumenického překladu. Také tyto části jsou nejen v českém jazyce, ale také slovensky a anglicky a jsou doplněny kvizy s otázkami s možnostmi

návratu na přesné konkrétní místo filmového zpracování nebo biblického textu. Celkovou atmosféru každého příběhu dotváří i v příslušné jazykové verzi zpívaná píseň.

Zárukou kvality těchto filmů jsou i jména jejich tvůrců. Filmy byly vyrobeny ve studiu Walta Disneye. Jejich režisérem byl bývalý ředitel těchto studií a známý tvůrce a producent některých špičkových a světoznámých animovaných filmů např. Pocahontas, Medvídek Pú, Liška a Pes, Taran. K jedinečnému zážitku přispívá i dabing s populárními herci.

Petr Kubánek

Pozvání na biblické hodiny

Biblické hodiny se letos konají každé úterý v 19.00. Pod vedením sestry farářky Ester Čaškové se budeme zamýšlet nad Modlitbou Páně. Jedenkrát za měsíc, vždy třetí úterý v měsíci, se bude konat ekumenická biblická hodina, kterou povede bratr profesor Filipi. Scházejí se na ní křesťané z několika okolních sborů různých

církví a probírat se budou střídavě Ježíšovy zázraky a Ježíšova podobenství podle evangelií.

Pozván je každý, kdo má chuť společně s ostatními zkoumat Písmo, mluvit o něm a někdy snad i nacházet odpovědi na některé své otázky.

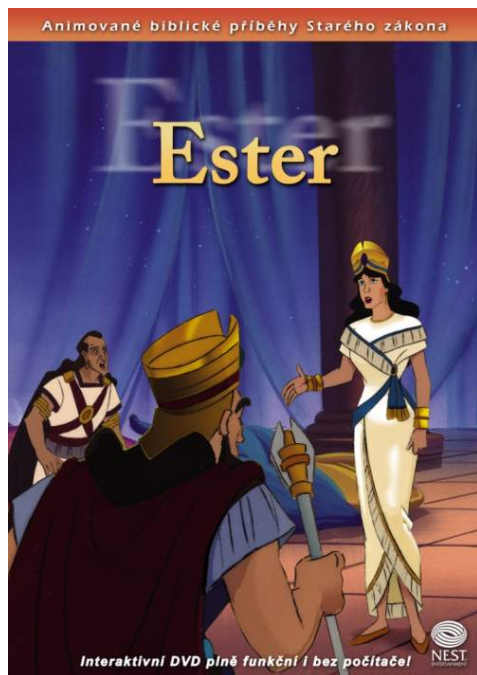
jaš

Hrozen vinohradského evangelického sboru vychází přibližně jednou za měsíc. Redakční uzávěrka je vždy 20. každého měsíce. Redakční kruh tvoří Matěj Cháb a Jana Šarounová. Jazykové korektury: Jana Šarounová.

Tiskovou verzi programem L^AT_EX 2_ε připravuje Jan Mach, internetovou Jan Šaroun. Adresa na internetu: <http://vinohrady.evangelnet.cz/hrozen>. Příspěvky, reakce či dotazy pošlete na adresu sboru (Korunní 60, 120 00 Praha 2 – Vinohrady, tel. 224 253 550, e-mail: fsvinohrady@volny.cz) nebo přímo redaktorům. Určeno jen pro vnitřní potřeby vinohradského sboru. **Neprodejné.**

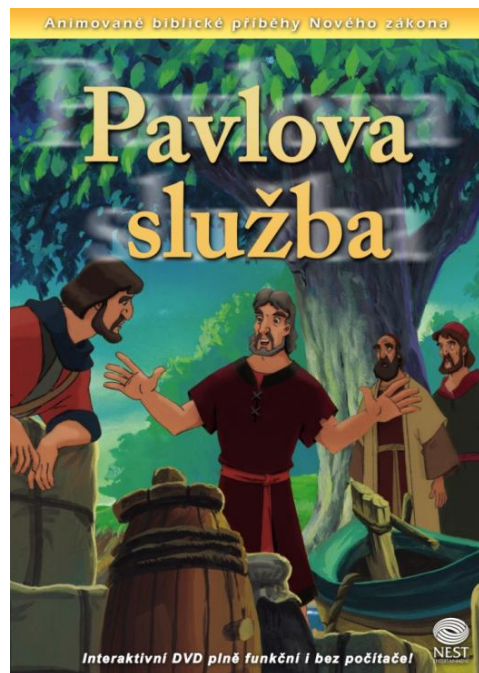

kteří se k příběhům váží.

Na DVD najdete tyto příběhy nejen v českém a ve slovenském dabingu, ale také v původní anglické verzi, mimochodem velmi dobře srozumitelné, doplněné i českými a slovenskými titulky. Titulky umožní sledování těchto příběhů i těm, kteří mají problémy se sluchem, nebo mohou pomoci při sledování a porozumění původní anglické verze. Navíc je ke každému dílu připravován soubor tří, dle náročnosti odstupňovaných kvízů, ve kterých si může dětský i dospělý divák vždy na deseti otázkách prověřit, zda při sledování dával pozor a všemu dobře porozuměl. Pokud si neví rady, může si jedno-

duchým kliknutím zobrazit příslušnou část příběhu z videa nebo se podívat na biblický text, který je přímou odpovědí na otázku. Toto „klikání“ funguje na každém běžném DVD přehrávači a samozřejmě i na počítačích.

Obdobným způsobem jsou zpracována témata z Nového Zákona, která zachycují nejen jednotlivá období a klíčové okamžiky ze života Ježíše Krista, ale poskytují také výklad některých podobností, kdy jsou bravurně a zároveň nesmírně citlivě propojeny různé biblické epizody do souvislostí a vytvářejí tak dějovou linii. Obsah jednotlivých částí je patrný z jejich názvů – Narodil se Král, Jan Křtitel, Mesiáš přichází, Ježíšovy zázraky, Ježíšova modlitba, Beránek

na svou záchranu legie andělů.

A tak tomu je i v dnešním příběhu. Ježíš kráčí po moři, ne proto, aby se předvedl, nýbrž aby překonal strach svých učedníků, vydaných na chatrné lodici nepřítzni rozbouraného jezera. (Tak tomu bylo již jednou, jen s tím rozdílem, že Ježíš už na lodici byl, ale spal tam...) Jak oni se do této situace vlastně dostali? Ne z vlastního rozhodnutí, ne z vlastního nerozumu, nerozvážnosti, pošetilosti. Vyslal je tam Ježíš, ano přiměl je, on je donutil, aby přeplavali na druhý břeh před ním, protože on má na tomto břehu ještě cosi na práci: *propustit zástupy*, které byl předtím (zázračně pěti chleby a dvěma rybami) nasýtil – a hlavně aby se na odlehlem místě *modlil*. Mimochodem, všimli jste si, jak často se Ježíš, ten Boží Syn, podle vyprávění evangelistů o samotě modlí? Stojí to za zamyšlení: modlil se i Pán Ježíš.

Učedníci tedy jednájí podle pokynu svého Pána, jsou teď na lodici v ohrožení života a nedíváme se, že se strachují. Je už pozdě k ránu a náhle vidí Ježíše, jak k nim kráčí, aby se k nim připojil. To je první poselství tohoto příběhu: Když se Kristův učedník – a kdo z nás by jím nechtěl být? – když se sbor učedníků (církve) na jeho pokyn vydává na cestu, kam jej (ji) jeho Pán vyslal, může se octnout v nesnadné situaci, v nejrůznějším *vlnobití*. A vypravěčův detail, že *vítr váł proti ní* (lodi) naznačuje

proti-venství, kterému je sbor učedníků vystaven. Bylo tomu tak v dějinách častokrát. A my si většinou ještě pamatujeme, jaký vítr proti Kristovým učedníkům, proti lodi církve vanul v minulém režimu – a kdoví, jestli ještě stále proti nám nefouká vítr veřejného mínění v naší společnosti. Lodička církve málokdy pluje na klidných vodách.

Ale k tomu se hned druží druhé poselství tohoto příběhu: Pán k lodičce přichází. Proti všemu zdání, proti vší kalkulaci, proti všem odhadům: on své učedníky nenechá opuštěné napospas vlnám a protivnému větru. Jde jim na pomoc. Je to tak nečekané, tak překvapivé, že oni ho nepoznávají, ano jsou zděšeni, domnívají se, že to, co se k nim blíží, je *přízrak*, přelud, duch, iluze, fantasma. Je to dost divné. My samozřejmě víme, že mezi lidmi – i našimi současníky – jsou tací, kteří Ježíše pokládají za přelud, výplod bludné mysli předěšených učedníků-křesťanů, kteří si strach z nepoznaného a ze své smrtelnosti promítají do postavy Ježíše Krista (nebo Boha). Byli a jsou to i lidé učení, vzdělaní, poctiví, kteří si právě ve své poctivosti uložili nevěřit fantasmům, přeludům, náboženským iluzím. Nu dobrá, to jsou lidé „světa“, ale zde máme učedníky, sbor učedníků, církev – a oni nepoznávají svého Pána. Ovšem: vždyť oni jej až dosud vídali kráčet po zemi, ne po vodě, oni mají své vlastní představy,

jak jejich Pán vypadá a jak jedná, jak by měl jednat. A toto jim do jejich představ nepasuje, prostě: fantasma. Kolikrát jen církev nepoznala svého Pána, protože prostě měla jiné, svoje představy o něm a o tom, jak by se měl nebo neměl zachovat. Vyprávění evangelií nešetří kritikou na nechápavost učedníků, na nechápavost církve.

Ale ani teď je jejich Pán neponechá na pospas jejich strachu a nejistotě: *Ježíš na ně hned promluvil a řekl jim: Vzchopte se, já jsem to, nebojte se.* Můžeme předpokládat, že jim to slovo stačilo a oni se uklidnili, bouře sice ještě nepolevila, protivný vítr dále fučí, ale oni už slyšeli: Pán o nás ví, je nám nablízku. S tím se sbor učedníků, s tím se církev může spokojit i v nepohodě. A spokojili jsme se s tím, když jsme v dobách ohrožení spoléhali na to, že náš Pán o nás ví, že nyní můžeme klidně věřit a čekat, že jeho lodička dopluje tam, kam má, že určitě dojedeme na druhý břeh. Velmi nám to pomáhalo v minulých dobách vnější nepřízně. Věřili jsme, že on o nás ví, věřili jsme jeho slovu, ujišťovali jsme se o tom pod kázatelnami a u stolů Páně. A pro utvrzení a povzbuzení zpívali jsme rádi: Ty malý stádeček nezoufej, když nepřítel chce divý rej tě zcela v zkázu jíti... to nemá dlouho býti. (194).

Ale také mezi námi byli Petrové. Muži či ženy, kterým pouhé slovo bylo málo, kteří chtěli něco víc, než jenom tiše v lodičce církve čekat a trpělivě

doufat. Chce to, aby se Ježíš prokázal činem, nějakou akcí. A je třeba ho k tomu vyzvat, pohnout. „*Pane, jsi-li to ty, poruč mi, ať přijdu k tobě po vodách!*“ Aha! Uděláme zkoušku, uděláme pokus. A ukáže se, jestli jsi to ty. Pokušení vystavit Krista nebo Boha zkoušce je veliké. To je jedna možnost: vyprovokovat Pána k činu nějakým vlastním odvážným činem, ověřit si činem, že jsme skutečně v ruce Páně. Jeho slovo nám nestačí, chceme důkaz.

Někteří vykladači, mezi nimi i Kalvín, soudí, že to byla od Petra svévole, troufalost, pýcha, ješitné silácké gesto (u Petra nic neobvyklého). Že přecenil svou víru (jako tenkrát při zatčení Ježíše – „kdyby tě všichni opustili, já tě neopustím“ – až do chvíle, kdy zakokrhal kohout) a místo aby s ostatními učedníky „svěřil celý život Pánu“; místo toho, aby s ostatními učedníky trpělivě, tiše čekal, věřil a doufal, chce, aby se stalo něco mimořádného. Ale všimněme si: Petr nepodniká něco jen tak o své újmě, on žádá Ježíše, aby ho k sobě zavolal – *poruč mi, ať přijdu k tobě* – čeká na jeho pokyn a příkaz. On ví, že je to riziko a nechce je podstoupit bez toho, že by to Ježíš garantoval. A ten pokyn dostane. Ježíš mu říká: *Pojď.*

A teprve teď Petr vykročí z lodičky na vodu a kráčí ke svému Pánu. Ale sotva udělá pár kroků, uvidí, *jaký je vítr* (jak to, že až teď?) a *přepadne ho strach, začne tonout a volá: Pane,*

Jeseník

Srdečně Vás pozdravujem a v mene našeho zboru ďakujem za Váš dar. Veľmi si ho vážime. Naš zbor v poslednom roku musel pristúpiť k závažným opravám. Museli sme vymeniť okná na fare, jednak z dôvodu úspory, ale aj pre ich veľmi zlý technický stav. Bol tiež potrebné urobiť rekonštrukciu odpodov a vody, pretože stav bol havarijný a veľmi vážny.

Čo sa týka nášho zboru, sme malý zbor. Pravidelne sa nás schádza od 20–30 dospelých a asi 5–15 detí. Účasť býva samozrejme aj väčšia. Napr na začiatku školského roku sa zišlo asi 45 dospelých a 23 detí. V zbore prevláda stredná generácia, teda rodiny

s deťmi. Z Božej milosti sme tento rok mali aj slávnosť konfirmácie – traja chlapci. V tomto šk. roku sa pripravujú dve dievčatá. Pravidelne sa stratávame na biblických hodinách. Okrem vyučovania konfirmácie máme deti na staršom a mladšom náboženstve. Dorast je síce maličký, ale pomaly sa rozrastá. Mávame aj dopoludie pre mamičky na materskej s deťmi. Naš zbor sa duchovne venuje aj práci v azylových domoch v Jeseníku. Každý rok sa v našom kostole konajú adventné koncerty, ktorých výťažok putuje na niektoré sociálne zariadenie v meste a okolí.

Daniela Havirová, farárka sboru

Animované biblické príbehy

Recenze

Nejen děti, ale i dospělí diváci jistě zaujme seriál animovaných biblických příběhů, které postupně připravuje pro vydání na DVD slovenské vydavatelství Štúdio Nádej spolu s českým vydavatelstvím Maranatha o.s. V pětadvacetiminutových animovaných filmech jsou v této sérii zpracovávány velice poutavým a srozumitelným způsobem základní biblické příběhy Starého Zákona, ale i příběhy a myšlenky Nového Zákona, vychá-

zející především z evangelií apoštolů Matouše, Marka, Lukáše a Jana.

Ze Starého Zákona jsou to kupříkladu příběhy Abraham a Izák, Josef (ve dvou dílech – Josef v Egyptě a Josefovo shledání s bratry) a dále Rút, Samuel, David a Goliáš, Šalamoun, Daniel, Ester a další. Možno říci, že velmi přijatelnou a atraktivní formou se tak diváci seznámí jak se samotným příběhem těchto biblických postav, tak se základními myšlenkami,

asi 50 let. S úhradou finančních závazků máme potíže, doufáme, že se nám je podaří zvládat i s pomocí sborového domu. Hostinský byt snad bude hostům sloužit již v nadcházející zimní sezóně! Po našich německých předchůdcích jsme zdědili veliký

dům. Není v příliš utěšeném stavu, dáváme jej postupně dohromady. Potřeboval by nutně nová okna, zateplení, fasádu a mnoho mnoho dalšího, na což se peníze rozhodně nebudou shánět snadno.

Na půdě našeho sboru se děje práce s romskými dětmi a mladými. Věnuje se jí na půl úvazku především pastorační pracovník Petr Kohout a jeho manželka Olga, kteří jsou vyškoleni pro práci s dětmi organizací zvanou Dětská misie, pomáhá i farářka, sestra Zdena Kafková a příležitostně i další členové. V letošním školním roce se na faře děti a mladí budou scházet třikrát či čtyřikrát v týdnu, včetně neděle, kdy se konají dětské

bohoslužby. Manželé Kohoutovi navíc jednou týdně mají biblický klub pro děti v ghettu v Zeleném údolí na okraji Jablonce. Život našeho sboru i službu Romům provázejí všelijaké potíže, přece však nad starostmi převažují radosti. Máme Pánu Bohu zač děkovat, především že můžeme být při vši různosti jedním společenstvím, společenstvím vzájemné lásky.

Dagmar Oupická, farářka sboru

zachraň mě! Jako žalmista... Kolikrát jsme to viděli nebo i sami zažili. Učinili jsme nějaké odvážné předsevzetí víry, ale než jsme je mohli dotáhnout do konce, zradily nás překážky na cestě, zalekli jsme se důsledků, přepadla nás obava, jestli to dokážeme. A náhle jsme pohlédli sami do sebe, zkontrolovali jsme si své zásoby víry a rezervy vytrvalosti, a hle, ony jsou slabé, my na to prostě nemáme, přecenili jsme své síly, toneme ve zmatku a strachu, tohle se nemůže podařit. Ten vítr proti nám je silnější, než jsme si mysleli. (Oblíbenou náhornou pomůckou je: Petr přestal hledět na Pána a začal hledět na vítr a na své síly...) Kolikrát mně už zradilo mé vlastní nitro, když jsem se do něj příliš zahleděl, kolikrát mi můj strach z vlastní slabosti a nedostatečnosti, moje pochybování zabránily, abych kráčel za svým Pánem i proti větru...

Ale ještě není konec: *Ježíš hned (opět: hned) vztáhl ruku, uchopil ho a řekl: Ty malověrný, proč jsi pochyboval?* Tak přece šťastný konec. Ale do happyendu to má daleko. Ano, Ježíš Petra dovedl za ruku až do lodice k ostatním učedníkům. Nenechal ho utonout. Tím se také těším, tím se těšme, když toneme ve strachu a zmatcích svého nitra. Ale je tu také ta výtku, to pokárání za malověrnost, za pochybování. A já tu výtku slyším i na svou adresu, ty malověrný, proč pochybuješ? A hned vím, proč pochy-

buji, proč jsem pochyboval: že jsem příliš pozorně hleděl na sebe a do sebe a na ten vítr, který proti mně fouká, na svou tělesnou slabost, ano i svůj hřích, zvažoval všechna pro a proti a na slovo Kristovo se nespolehl víc než na slabou sílu své víry. Takové je další poučení této podivné epizody. Když spoléhám víc na své vlastní chabé potenciály víry než na slovo svého Pána, začnu ztrácet půdu pod nohama a klešám ke dnu.

Ano, to je poučení této podivné epizody. Ale ne ještě její evangelium. Povšimněme si ještě jednou a přesně, co je tu řečeno: *Ježíš hned vztáhl ruku, uchopil ho a řekl: Ty malověrný, proč jsi pochyboval?* Nejdřív jej uchopí za ruku, zachrání. A potom teprve přijde pokárání. Napřed záchrana, potom výtku. Dovedli bychom si představit jiný scénář. Zkusmo: Ježíš Petra pokárá za malověrnost, a řekne: No, když pochybuješ, tak já tě nemůžu zachraňovat, tvůj strach tě přemohl, máš smůlu a půjdeš ke dnu, můžeš si za to sám. Nejedem lidský pán by takto jednal. Nebo jiná varianta: Ježíš Petra pokárá, že pochyboval, a řekne: No dobrá, pochyboval jsi, ale já tě přesto zachráním, podej mi ruku. Tak by jednal už málokterý lidský pán a zjednal by si úctu a vděčnost za svou velkorysost. Zde je však pořadí jiné. Zde jedná jiný Pán, Boží syn. A toto pořadí je evangeliem této podivné příhody. Náš Pán nám napřed podává ruku – a teprve potom nás napomíná.

Nezažili jste to také? Já ano.

Pane Ježíši Kriste, děkujeme ti, že ty nás svým slovem ujišťuješ, že o nás víš a, žeš nám nabližku v každé nepohodě.

Nauč nás, prosíme, na tvé slovo spo-

léhat více, než na tu nepohodu, a více, než na svou slabou víru.

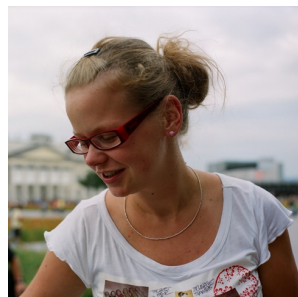
Napomeň nás vždy, když se nás zmocní pochybnosti, že tvé slovo nestačí na to, co námi zmítá.

AMEN

Evangelíky jsem si našla sama

Rozhovor s Michaelou Valentovou

Miša byla nedávno pokřtěna v našem kostele a při té příležitosti se již sboru představila. V několika minutách a navíc před tolika neznámými lidmi toho však nelze říci mnoho. Ne všichni také v tu neděli byli na bohoslužbách, a tak je pro leckoho Míša prozatím novou tvář ve vinohradských lavičkách, o níž toho mnoho nevědí. Snad to i tento rozhovor může pomoci trochu změnit.

Začneme s tvou profesí – vím, že máš vystudovaná práva. Kde nyní pracuješ a v čem tvoje práce především spočívá?

Pracuji v advokátní kanceláři jako koncipientka, jde o tříletou praxi, kdy koncipient nepracuje samostatně, ale jako zaměstnanec advokáta, který je jeho školitelem a nese za práci koncipienta odpovědnost. Já mám to štěstí, že dělám u svého táty, který má pochopení pro to, že mám rodinu. Když člověk dělá koncipienta v nějaké větší advokátní kanceláři, je to zpravidla práce velmi náročná na čas a často se

specializuje jen na určitý okruh kauz. Já mám tu výhodu, že v malé kanceláři svého táty se potkám s veš-

kerou agendou, která se zde řeší. Mám také možnost se bez obav poradit. Nejčastěji se má práce týká smluv, nemovitostí, soudních sporů ohledně nezaplacených dlužných částek, ale i rozvodů. Někdy to není úplně veselá práce, ale mám právo jako obor ráda. Představuje pro mě neustálou snahu člověka o nalezení spravedlivého řešení lidských sporů. Hodně ale záleží na úhlu pohledu.

Něco k tvé rodině – žiješ s Vaškem a máte spolu syna Matyáše, kterému budou tři roky. Jak zvládáš péči o syna a práci?

Jak už jsem říkala, je sladění

vé, kulturní, vzdělávací a společenské aktivity. Za tímto účelem hledáme v současné době prostředky pro rekonstrukci a rozšíření prostor fary formou půdní vestavby. Fara byla dostavěna v roce 1956 a od té doby neprošla významnější rekonstrukcí. Kromě modlitebny v ní zcela chybí jakékoli prostory a zázemí pro setkávání a

Jablonec

V Jablonci nad Nisou, městě na velmi sekularizovaném severu, máme více než 10 sborů různých denominací, ČCE tu reprezentuje sbor li-

řada komponent se nachází v havarijním stavu. Váš dar pro náš malý sbor představuje velkou pomoc. Děkujeme za ni a prosíme o tlumočení tohoto poděkování celému sboru! Informace o životě našeho sboru najdete na <http://chrast.evangnet.cz/>

Karel Šimr, farář

bereckého i ochranovského seniorátu. Náš ochranovský sbor patří k těm malým, není nás více než 20 aktivních členů s věkovým průměrem

Chrást

Obec Chrást leží 12 km severovýchodně od Plzně a má 1760 obyvatel.

Farní sbor ČCE v Chrástu patří do Západočeského seniorátu. Má 140 členů. Sbor tvoří především starší lidé a rodiny s malými dětmi.

Bohoslužby se konají o nedělích a svátcích v neděli v 9,30 v modlitebně na faře. Přítomné děti jsou aktivně zapojovány při nedělních bohoslužbách. Průměrná účast činí 15 účastníků. Dospělí se scházejí každý týden k večerní modlitbě a biblické hodině.

K životu sboru patří také pra-

videlné kulturní a vzdělávací akce pro širokou veřejnost (přednášky, kulturní vystoupení v rámci tzv. Čajů o páté apod.) Také díky těmto aktivitám a zapojení duchovního a členů sboru do dění v obci se sbor během několika posledních let stal respektovanou součástí společenského dění. Jsme vděční Pánu Bohu, že do naše společenství přivádí nové lidi: každý rok slavíme jeden či více křtů dospělých.

Sbor také otevřel farskou zahradu veřejnosti a ve spolupráci s místním mateřským centrem zde vybudoval **dětské hřiště**, které je hojně navštěvováno.

V letošním roce jsme zejména díky solidaritě spoluobčanů a daru zvonu z německého sboru v Possecku postavili na budově fary **zvonici**.

Fara sboru Českobratrské církve evangelické v Železniční ulici 477 je už po několik let přirozeným místem setkávání lidí v obci. Snahu našeho sboru v misijním a diakonickém duchu naplňovat poslání církve v naší obci chceme rozvinout v rámci projektu „**Živá fara**“. Předmětem projektu „**Živá fara**“ je vybudování zázemí pro plnohodnotný sborový život a vytvoření a provozování Multifunkčního centra setkávání. V jeho rámci sbor ve spolupráci s partnery nabídne občanům Chrástu prostor pro setkávání a duchovní, volnočas-

práce a rodiny pro mě jednodušší tím, že pracuji u táty. Se synem je teď doma Vašek, který studuje magisterský obor fotografie na VŠUP. Na rodičovské dovolené jsme se vystřídali po dvou letech, kdy jsem dokončila studia a nastoupila do práce. Jsem ráda, že může být s tatínkem, a ne s někým cizím, když já chodím do práce. Navíc mi přijde dobré, že si Vašek také zkusí, co obnáší být s dítětem doma. Myslím, že to zvládá docela dobře. Musím ale říct, že jsem si myslela, že prohodit si role v rodině bude jednodušší.

Byla jsi pokřtěna v dospělosti – jaká byla tvoje cesta k víře, kdo a co na ní bylo důležité?

V mém hledání hráli roli určití lidé a určité knihy. Velmi mě třeba zaujala osobnost faráře Alfréda Kocába – setkala jsem se s ním na diamantové svatbě Vaškovy babičky a dědy, kde byl jako čestný host. Vaškova babička byla členkou chodovského sboru, kde pan Kocáb působil. Tento člověk mě velmi zaujal, nejvíce asi svým klidem a otevřeností. Zapůsobila na mě také jeho kniha pamětí Cestou necestou. Nikdy jsme spolu vlastně osobně nemluvili, zdá se mi ale, že na některých lidech je víra vidět, něco zvláštního z nich vyzařuje, aniž by cokoliv říkali. Velmi inspirativní pro mě byla i kniha pana profesora Hellera Jak orat s čertem, která mi ukázala víru trochu z jiného úhlu, než jsem

ji dříve vnímala. Zajímavé a důležité pro mě byly také náboženské pořady Českého rozhlasu, i dnes je ráda poslouchám, třeba Ranní slovo. Když tam mluvili evangelíci, vždycky mi to bylo tak nějak nejbližší. Přemýšlela jsem o tom všem sama, a než jsem někam začala chodit, hledala jsem si na Internetu informace a studovala vyznání jednotlivých církví. Evangelická církev mi byla asi nejbližší tím, že se mi zdá hodně otevřená. Jsem člověk, který si nechce nechat církví tak úplně do všeho mluvit, a zdálo se mi, že evangelické vyznání je dost tolerantní. Měla jsem i několik kamarádů evangelíků. Nakonec jsem si tedy takto vybrala evangelickou církev, našla si nejbližší sbor – vinohradský – a začala jsem chodit jen tak inkognito do kostela poslouchat. Až po čase jsem se začala zajímat o křest a docházet na přípravnou biblickou hodinu, kterou vedla Ester. Tam jsem se seznámila i s dalšími lidmi, kteří se připravovali na křest nebo byli v církvi noví.

S jiným křesťanským společenstvím ses tedy vůbec nesetkala?

Samozřejmě jsem byla párkrát v katolickém kostele, ale to bylo třeba na Vánoce, jen si zazpívat, spíš to nějak patřilo k těm svátkům. Byla jsem se také podívat v Nuslích v husitské církvi, ale nebylo to úplně ono.

Našla jsi už mezi křesťany nějaké

nové přátele?

Zatím moc ne, jsem v církvi teprve krátce, poznávám to tu. Určitě jsem zde ale již potkala pár zajímavých lidí, které bych ráda blíže poznala. Zajímavé je pro mě zjištění, že někteří mí staří přátelé jsou křesťané nebo se o víru zajímají, a já se to dozvídám vlastně až teď.

Jak vůbec tvé okolí reaguje na to, že ses dala pokřtít?

Asi si většinou trochu vybírám lidi, s kterými o tom budu mluvit. Když vidím, že ten člověk je naladě vyloženě negativně, je těžké o tom mluvit, stejně by to nepochopil. Stává se, že řeknu, že jsem se dala pokřtít, a mí známí se chytají za hlavu a ptají se, jestli budu teď muset poslouchat papeže. Myslím ale, že je to většinou spíš nadsázka. Když však řeknu, že jsem pokřtěná v evangelické církvi, nacházím u nich větší pochopení. Myslím, že to trochu souvisí

Sborová solidarita I.

V souladu s rozhodnutím sborového shromáždění staršovstvo našeho sboru rozdělilo určitou částku 13 sborům, které mají obtíže s financováním svého běžného provozu – ať už jde o platbu Personálního fondu za své kazatele či opravy a rekonstrukce budov. Jedná se o tyto sbory: Broumov, Jeseník, Chrást, Aš, Strmi-

s vnímáním autorit. Není zde velké povědomí o rozdílech mezi církvemi. Jako by automaticky každý křesťan byl katolíkem. Na druhé straně ale zjišťuji, že mnohým z mých přátel věci kolem víry vrtají hlavou, aniž bychom o tom kdy dříve mluvili.

Lidé, kteří tvoří sbor, mají různá obdarování a je dobře, když je umějí mezi sebou sdílet. Co bys ty od sboru očekávala? Máš pocit, že je něco, co bys mohla zase do sboru přinést ty?

Asi jsem o tom zatím tolik nepřemýšlela, a i kdybych měla nějaký nápad, těžko to teď vzhledem k práci a rodině realizovat. Ale do sboru teď začala chodit i moje kamarádka Kája a spolu máme už delší dobu touhu zpívat, třeba vytvořit nějaký kroužek, něco nacvičit, líbí se nám gospely. Treba se nám to podaří uskutečnit.

Ptala se Jana Šarounová

lov, Česká Třebová, Humpolec, Varnsdorf, Libštát, Krakovany, z ochrannovského seniorátu pak Jablonec nad Nisou, Rovensko pod Troskami a Koberovy. Některé z těchto sborů se staly příjemci příspěvku opakovaně, takže jsme o nich v Hroznu již mohli číst. Zbývá představit ty ostatní.

Broumov

Sbor vznikl původně jako německý, ačkoli už za Rakouska–Uherska jezdil k česky mluvícím evangelíkům do Broumova také farář z Hronova, ale českých členů bylo méně než německých. Po válce sbor převzali přistěhovalci z vnitrozemí. Německý kostel nakonec dostala CČSH. Prvním vikářem sboru byl bratr František Mach, po něm zde působila vikářka Jarmila Strádalová a od roku 1991 je sbor administrován z Hronova, nejprve Jaromírem Strádaelem st. a od roku 1996 Michalem Kittou.

Bohoslužby se původně konaly v baptistické modlitebně. Celé roky se obě církve scházely dokonce ke společným bohoslužbám. V roce 1978 však sbor zakoupil dům v Kladské ulici, který přestavěl a otevřel jako sborový dům v roce 1985.

Sbor má štěstí na obětavé správce sborového domu. Vystřídalo se zde několik rodin, v současnosti zde spravuje sestra Šárka Boldiová.

V poslední době se velmi snížil počet návštěvníků bohoslužeb, asi na 6–12. Ve sboru nejsou už děti ani mládež, biblické hodiny se letos budou konat pouze příležitostně. Ale občas farář učí na gymnáziu i na základní škole. Sbor pořádá koncerty a přednášky. Členové hrají každý rok

vánoční divadlo, ve kterém účinkují i sboru vzdálenější děti. Uvažovalo se o sloučení se sborem v Hronově. V posledních týdnech však členové sboru dospěli k rozhodnutí, že na jaře příštího roku přece jen staršovstvo zvolí. Do Broumova se přistěhovala jedna presbyterka, se vstupem do sboru souhlasí členka slovenské evangelické církve AV, která by sbor ráda podpořila. Nacházíme se v Broumovském výběžku, v pohraničí, přítomnost evangelické církve bychom zde rádi udrželi. Učíme se být misionáři, úspěchů není mnoho.

Dlouhodobě patří sbor v Broumově mezi nejobětavější sbory seniorátu. Přesto péče o sborový dům stojí nemalé prostředky. Letos byla zprovozněna kanalizační přípojka nákladem 55.000 Kč. V posledních letech se opravil balkón, štít domu a krov. Podpořilo nás město i Jeronýmova jednota. Sbor by rád zakoupil ekologický kotel na peletky, protože tento typ kotlů je dotován a umožňuje udržovat dlouhodobě teplo v domě. Máme příjem formou darů ze dvou hostovských pokojů. Nacházíme se v krásné krajině pískovcových skalních měst. Za váš dar srdečně děkujeme! Přijďte k nám na návštěvu!

*Michal Kitta,
farář, administrátor sboru*